

BRÜSSZELBŐL – A MAGYAR IRODALOMBA*

Folyóiratunk múlt esztendei szépirodalmi termését áttekintve a mezőnyből elsősorban Gerzsenyi Gabriella neve emelkedik ki, aki az elmúlt évben három lapszámunkban is publikált, de első írásaival egy esztendővel korábban, a '21-es év 5. lapszámában jelentkezett. Ami az olvasónak az emlékezetre alapozott prózai írásokban feltűnhet, az mindenképpen a megfontolt témaválasztás és a letisztult, fegyelmezett elbeszélésmód. Érezhető, hogy a szerző tollát figyelemre méltó élettapasztalat irányítja, amely valamilyen jól rejtett, ám mégis felsejlő nevelési szándékot görget maga előtt. Szinte nem akarjuk elhinni, hogy a művek mögött viszonylag kezdő, mindössze két-három éves gyakorlattal bíró alkotó áll. A megértés kulcsfogalma – már próbáltam jelezni – az élettapasztalat, s mellette az élethelyzeteket, az ábrázolt események szereplőit, az emberi kapcsolatokat bemutató, mindig a lényegre megragadó látásmód.

Nem árt, ha tudjuk: Gerzsenyi Gabriella polgári foglalkozása szerint jogász, aki szépen ívelő, tizenhat éves brüsszeli szakmai pályát szakított felbe azért, hogy férjével és két gyermekével visszatérjen Magyarországra. *Brüsszel után szabadon* című, 2021-ben a Nap Kiadónál megjelent könyvéből érdemes felidézni a pillanatot, amikor német származású brüsszeli szomszédaikkal közlik szándékukat. A reakció magáért beszél. „*Nahát, és hogyhogy így döntöttünk, nyílik kerekre Kathryn szeme, és a gyerekek nem ellenzik? Már kiskamaszok, és nem tiltakoznak, milyen különös... Itt milyen jó nemzetközi környezet van, ugyan miért izgalmas, ha a nagyszülőkkel és az unokatestvérekkel tudnak majd gyakrabban találkozni... Ők a férjével rendszeresen ingáznak a hazájukba, meglátogatják a rokonokat, de soha még csak a sugallata sem fordult meg a fejükben, hogy visszaköltözzenek. Azok ott olyan nagyon németek, miközben ők európaiak, mit is keresnének köztük? Igen, igen, vélekedem, bizonyára nekünk is furcsa lesz kezdetben a nagyon magyar környezet, de jól fog esni, ha egy ebédre az édesanyámhoz nem hónapokkal előre kell készülni és repülővel érkezni.*”

Na kérem, hát ez az az életfelfogás, amely Gabriella történeteiből minduntalan kiérződik. S most árulom el, hogy a kitüntetett szerző Beregszászban született, itt járt általánosba, s hőseinek többsége ugyancsak kárpátjai gyökerű. Ez mindent megmagyaráz, az írások pedig magukért beszélve tökéletesen indokolják, hogy ez alkalommal Őt jutalmazzuk folyóiratunk nívódíjával.

Vári Fábián László, az Együtt szerkesztőbizottságának elnöke

* Elhangzott Beregszászban 2023. január 19-én az Európa–Magyar Házban tartott Értelmiségi Fórumon, az Együtt Nívódíj átadásán.